

OMONIA

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΔΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Ἐκδιδομένη ἀπαῖ; τῆς ἐξδομάδος;

Ἐγνέτα ευνόημι Δραχ. 12
προπληγωτέα ἐνταῦθα κατὰ τρισκυλαν.

Τιμὴ καταχωρίσεων, διατριβῶν, καὶ δικαιοστικῶν πράξεων
ἐν γενεᾷ, δι ἔκαστον στίγον λ. 60 πληρωτέα ἐνταῦθα.

• Οὐδενὸν τῶν πατέρων βεβίωσες πλευτός τείχους ἰσχυρότερα.

ΣΕΝΤΑΚΤΟΣ κατ. ΔΙΕΓΩΓΗΤΗΣ ΣΙΙ. ΜΟΥΡΜΟΥΡΑΖ.

ΕΛΛΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΕΤΙΚ Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

Ασμένως καταγωγοῦ μεν τὴν ἔξη; νεκρού
γίσιν ἐπὶ τῷ αἵρᾳ Σανά· ω τοῦ ἀειμνήτου ἐ-
δυικοῦ ἡμῶν Ποιητῶν Αριστοτέλους Βαλχωρί-
του, πεμφτεῖσαν ἡμῖν ἐκ Κορύνθου παρὰ τοῦ
ἡμετέρου συμπολέτου κ. Πέτρου Βρυώνη Κα-
Θηγητοῦ.

Φωνὴ γερὰ ἡσύσθη παντοχεῖ ἐκ Διονύσου. Ἐκρι-
στοτέλης οὐδὲ Βαλωνίτης; δὲν ὑπάρχει πλέον
ἐκ τούτων. Σῶσαι!

“Αν ήμην εν Αιγαίῳ, θὰ συνέλεγον δάφνην καὶ οὐλέ-
πτὰ μνή, θὰ ἐπλεκον τούρφων εἰς αὔτων καὶ μετὰ δε
κρύουν θα τον βροτόπον έκι τοι τέρψοις Σου, καὶ οὗτω λάθ
λιον σιωπηλῶς θὰ εξεφράζον καὶ τὴν λύπην μου εἰς τῷ
ἀώρᾳ θενάτῳ Σου καὶ τὸν θυμοτρέπον μου ἐπὶ τοῖς ἔπει-
χοις Σου προτερήματιν. Αλλ’ ἐπειδὴ εἴμαι μεχράν, ἵπο-
τεινω πρὸς Σὲ τας δλιγας καὶ όχομψους ταύτας λεξεις,
αἵτινες οὔτε τοῦ ἀλγούς μεν οὔτε τοῦ θευματισμοῦ μου
ἀρκεύντως δηλωτικαι είναι, οὕτοις τῆς δόξης. Σου βεβαιω-
μντάξαι, δε σεμνωδε τῆς Αιγαίου καὶ τοῦ Ἐλληνικοῦ
θίουντος αὐλοΐσια τοισι ότεκες Βασιλείη!

Μοι φαίνεται δὲ τὸ βλέπω τὴν εὐγενὴ μορφὴν Σου. Μοι φαίνεται δὲ ἐκώσω τὴν βροτῶσῃ φωνήν Σου ἵδι φαίνεται δὲ γενομένη τῶν μελισσών λόγων Σου. Ὡ. ὅτε ἐλάλεις περὶ τῶν πατρίων καὶ μὲ στινθηροβούλωντας διφθελμούς, ἐξέφρασες καὶ τοὺς εἰπίδες καὶ τοὺς φόβους Σου. Τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά Σου μὲ συνεκίνουν, τὰ ἐμβρέθη διενοήματα μὲ εἰέπληγτον. Διότι δὲ νοέσι Σοι ποτὲ οὔτε ἐμελέτης ταπεινά, οὔτε δὲ καρδία Σοι ἡθελυθη ἀλλα τούτο, τὴν ἀγαπηνήν προς τὸν πλησιόν. Ἡ διατεχνία Σὲ συγχίνει καὶ εἰς ὅταν εἴηντας ἀνεκούφιζες αὐτήν.

Ἐν τοῖς ποιηταῖσι ἔργοις οἱ τόσον πῦρ πνέει, φέντε
Ιανῶν θεοῦ καὶ γῆραι τελευτὴν πυρεττὴν ἀνά πάσσων τῶν

Ἐτλαδα καὶ ἐγείρη αὐτὴν, ἀντένη τὸ νεφρωμένη ὅπο δημιουριῶ, ἀπένα τὴν ἐπόπεαν. Διὰ τοῦτο κοιτάζει οὐρανῷ Σου ψυχή εθλιβεῖ καὶ θωνίζετο πρὸ βοήθειαν αὐτῆς. Ήως εὖ ω προώδως τα πάντα ἔγκετελες;

Σὲ βλέπω εἰσαχόμενον εἰς τὴν μακαρίον μονήν, δ.Θα
αἱ ψ χει τῶν εἶδον ἡλλήνων ἀρχαίων τε καὶ νεωτέ-
μων ἑτερίουντο. Βλέπω μεγάλην οἷαν δαρυούστερην ἐ-
γειρομένην ἐκ τοῦ θεροῦ της, ἵψεις καθημένη, καὶ στ-
φη ἄρλατα λάθων προ αὐτῆς ἔχουσα ψιλλεῖ μετα λύρας τὰ
ἀνοργαθηματά των. Ἐγιρεται, Ιαζ. Σὲ προσταντηση-
τὴν γυνωρίων εἴποι ἡ οὐρα τοῦ μεγάλου, διττές εἶδε τὴν
ἐλευθερὸν ἕιρηνη ἐπερχομένην τῷ διτῶν τῶν ἀρχαίων
Ἐκκλήσια. Βλέπω καὶ ἀλλιην ἐις ὑψηλοτεραν ἐγειρομέ-
νην κατόπιν πρὸς τὸν αὐτὸν οὐκούν. Τὴν γυνωρίων ἑκτῆς
μελαγχολίας της. Κίνατοι ἡ ψυχὴ ἔκεινου τοῦ μεγάλου
ἔνοιο, διττές εθρηνητες τὰ δεινὰ τῆς Ἐκκλάδος, τὰ δεινὰ
τῆς αὐθρωποτητος· δοςις ἐπολέμηστον ὑπὲρ τῆς ελευθε-
ρίας τῶν Ἑλλήνων, ὅλος δεν ηξιώθη να τὴν ένη καὶ τε-
τεθ οὐκομενην, ἀποθα ω· ἐν Μεσολογγίῳ. Καὶ ἀλλει
καὶ ἀλλει μπαρόθεν Σὲ χαιρετίζουσι!

Δέους, ὡς ἔσου αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὑψόσαν μετὰ τοῦ θεατῶν
οη̄ δικιού καὶ τῶν δικιων, σὲ̄ ινες ἐπεσον, ἵνα ἀναστήσωσε
τὴν Ελλάδα, νὰ εἰσλειψῃ̄ ἐκ τῶν καρδιῶν τῶν τέκνων
τη̄ πᾶσσαν χαμαίζῃ̄. Ον ἐπιθυμμαν καὶ ἐμπνεύση εἰς αὐ-
τας τας εὐγενη̄ ἔκεινα μετοθηδετας υφ ὡ. εκεῖ.οι φιλεγόμε-
νοι τας ψυχὰ. ὁμεγαλούργουν.

Αν Ε.Ο.υ εἰς Λευκάδα, θα γρωτῷ ποὺ εἶναι Αἴρει το
τέλης ὁ Βαλαωρίτης, και θάκουώ τὴν γοερν
ἐκεινῆν φωνῆν, εἴριστο τέλης ὁ Βαλαωρί-
της ἐξ ὑπέρχει πλέον ἐν τοῖς ζωοῖς.

Επ. Κρήτης Θεοφάνεια Αγίου Νικολαού 1879

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Π. ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛΣΑΣΤΗ ΦΥΛΛΩΝ

Δημοσιεύμεν εὐχαρίστως τὸ ὑπότοῦ Πήγου
μένου τῆς ἐν τῷ δήμῳ Καυνᾶς ἰδρυμένης ἐ^τ
ρᾶς Μουῆς Κοκκίνης Εκκλησίας Βιστρίωνος
Ιερομονάρχου Κατοχαγοῦ συνταχθεν ὡς λάτω
Σι ἐλεγέτον επὶ τῷ αποβιώταντι ἀσιδίμῳ ἔθνι
κῷ Ποντῷ Αριστοτέλει θαλασσίτῃ.

Παρηγορίου σὲ Λευκά;

*Ηπειρος καὶ οὖ Ελλὰς

Θράκη καὶ Μακεδονία

καὶ ἄπειστη η Θεσσαλία.

Τὸ ἀπόδοντι δὲν ἔχεται

ἔμενε καὶ οὐ μέντη

τὸ δύνατον τοῦ ἀθάνατο

οὐδὲν τὴν οἰκουμένην.

Ἐν Δευκαδί τῇ 1 Αὔγουστου 1879.

— B. I. K.

Ο ΚΟΤΖΙΦΑΣ καὶ ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ

Ο Κοτζίφας ἐπειδίπλε εἴνη ποιὲ πετάει
καὶ βρεθεῖε στὴ Μαδουρὴ νὰ βρή τροπὴ νὰ φάγη
Τροφὴ ουχὶ τοῦ σωματος ἀλλὰ τοῦ πνεύματος του
ὅποι τοῦ ἔδιδε τοχὴ τ' ἁπλόνι ο σύντροφός του.

Πετάει ἐδῶ πετάει ἔκει πετάει περαπέρα
γιὰ νάρη τ' ἀηδονάκι του καὶ τούτη τὴν ήμέρα.

Βρώτητε τὴ Μαδουρὴ ποὺ εἶναι τὸ ἀηδονάκι
ποὺ ἀλλης γλυκά γλυκά εδῶ εἰς τὸ υπάκι;

Πῶς εἶνατ ἔσπειρη η φολιά καὶ περά στὴν ἀλούλα
ὅπου εκάθιστο συγκὰ στὴν άσφορη πλακούλα;

Καὶ κελαδίσει τὸ στρατό Φροσύνης καὶ Αἴσαν
καὶ κειτε τοῦ Βουκολάκου;

Καὶ τὸ υπάκι λυτρὸν στρά σιγὰ τοῦ λεγει
τὸ ἀηδονάκι ἔχθικε η κότσος ὅλος αλλει.

Ο Κοτζίφας δὲν πιστεῖε τὰς πετέρυγας ἀπάνω
πετάει στὸ Χελόνι.

Πέσμου νησὶ κακόμιορο μὴν εἶναι ὅτι τ' ἁπλόνι
μὲ κτύπητε η Μαδουρη μὲν ερυρι μὲνόνι.

Πουλάκι μου δὲν εἶναι δῶ σύδε καὶ δῶ φεύγα του
ἀπέμεναν εἰς τὸ κοντρὶ καὶ περὶ στὴ φολιά του

Μηύπανε πός επετεχεῖς στὸν ἀλλα κότσι περγεῖ
καὶ δῶ δὲ θά ματαρεκην ούδε θά κελαδίσαι.

Τὴ φοῖτε καπάντητοι κάοιεις αἴτη τὸ Χελόνι
εύθυνε εύθυνε ξαπλώθηκε τὰς πετρυγας τευτόνει

Σὰ νὰ τὸ δῶσχη τουρεκίκ μὲ βόλι στὸ κεράλι
κινέει σγιτι αγάλη.

Καὶ ως ἐθενή; καὶ ἐδύνατο; ερχεται στὴ φολιά του
ηρχετεν ο κακόμιορος νὰ κλαίγη τὴ συντροφία του.

Ως συμφορα ποὺ ἐπεκά τώρα στὰ γηπατεῖ
ο μαύρος; ο Κοτζίφας μιλει μὲ στούχ μὲ καρδία.

Ελάτε δῶ πουλάκια μου νὰ πάμε παρεμπρός
νὰ ἴδούμε τι ἔπεγενε σι ἐπάλε τὸ φές

Νὰ ἴδούμε πῶς δὲν κοιτεῖται τ' ἁπλόνι νὰ λαζη
τοῦ Διάκου τὰ παθημάτα Φροσύνης μὲ Αλῆ

Τοι; Αστοράπογεννος πολλά καὶ τοῦ Θενάτη Βάγικ,
έκειζ ποὺ τότε φωνάξεις ἔκεινη η Κουκουζάγικ.

Ελάτε δῶ πουλάκια μου ελάτε νὰ σκεφθεῖμε
τι μωρολόγη τὸ ἀηδονοῦ τὸ μωρολόγη νὰ ποῦμε.

Νὰ ποῦμε τ' εἶναι πῶπαθης η μαύρη η λευκάδη

πῶπαθε τ' ἀηδονάκι της καὶ πίνεις φρεμακάδα.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΝ ΒΑΛ ΟΡΙΤΗΝ

Τὸ τοῦ ἔξ Φριλουθῆς χωρικοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΕΛΟΥ

ώς δεῖγμα εύγνωμοσύνης κλπ.

— 500 —

Ἐπιθυμῶ νὰ διηγήθω μὲ η γλωττά μοι δὲν φίάνει

ἐπίρχ πεννα καὶ γαστὶ φαρμακερή μελανη,

καὶ τι μπορει ἀ διηγηθῆ τ' ἀγωνιστού τοῦ Ελλάδος

τὴν τότην κειστητα καὶ τὸ ωραίον καλίσι;

Καὶ τὰ πουλάκια που στα κλεψίτα στὰ δάσον κελαδεύσι

ἔπεισαν τὸν κελαδισμόν καὶ νῦν πενθηφοροδοσι.

Ω καποι! δάτη καὶ βουνά, ω δόλη η Επαρχία

κλεψετε στημερον πικρά μέρ' απὸ τὴν καρδία!

Αριστοτελη χρνε μάς, εγερου ἀπὸ τὸ τρόπον

ποὺ είσαι ας: η μου πρωΐνε σπάτις αὐτὸ τὸ χώμα

καὶ μέλισσης ποιητὰ μὲ τὸ χρυσό σου στόμα

Που είσαι αρσοτέλη μου ω φυτοβόλες ἀστέρη

δόπειλες τον ηρωϊ: μόνη στα κείην γύρτα μέρχ

Ρητορικήν, ποιητικήν καὶ τὴν φιλολογίαν

ἄπαντα τα χαρισματα καὶ καρδίαν καρδίαν

Ποὺ ἀρησες παρεγουσα καὶ τὰ συγγράμματά σου

καὶ πῶς νὰ ματαρύσεις μιλ' τρίχ' αἴτη τὰ μαλλιά σου

Αἴ την σορτή σου κεράλην ἀπὸ τὴν τόση ανδρά

ση πανταχοῦ εύριτκετο εἰς κάθης ἑταίρια

Πηντοτε σινεσέρεςε καὶ εἰς τὸ Μαυροβούνη

ο θανατός; σου ηρωα πένθος μεγάλη αρίστης

Εἰς τὰς Αθήνας ἐχαψεις ως η ζετής Ηλίου

έποιητε; ἐγκώμιον τοῦ μέγα Γρηγορίου

Εγχαιροντάνε τὰ βουνά ηγάλλοντο οι βράχοι

σταν σὲ γύκουμιαζες τὸν μέγαν Πατριαρχή

Αέρησεν ο Ποιητής στὸ βῆμα νὰ μιλήση

πολὺς λαζη; περιμενε τὴν γλώσσα αὐτὴν νέκουση

Ζητηκρυγούσαν ἀπεντες ανάροτες τὸ γόμα

καὶ ο Μεγχελεύσατος; σερήπητε στὸ στόμα.

Εγθροι καὶ φίλοι Ποιητὰ δόλοι σε γκωμιάζαν

καὶ νῦν ίδιος σὲ δέρχονται ἔκεινη ποὺ σὲ δυοιάζαν

Οι παλαιοι αριστεραι οι ηρωες μαζι δοι

έκεινοι περινέθησαν την θηλάδα δόλη

Οχιάτη Διάκος ηρωας καὶ ο Κρατητακης,

Κολοντρόνης, Βόταρης και Γρίθης ιδωμάτης

ΖΟΙΣΤΑ ΒΟΓΑΙ
ΟΡΓΟΣ ΝΑ ΟΙΓΟΜΗ ΙΘΟΙΟΝ ΒΙΗΠΙΝ ΑΙΩΝΗ
ΥΟΙΧΙΡΤΑΠ. Π. Η ΤΟΛΛΑΥΣ

Καὶ τὸν αὐτὸν ὡμοιότερον τὸ λέν ἔχθρον καὶ φίλοις
γιατὶ ἐποδύουσε πάντοτε κλεφτικό Κερυκοῦρδι.
Επτροτιμώντες θάνατον ἐμπρός νὰ πᾶς γενναῖα
ἀλλὰ νὰ θῆται στα Γαλανένα, Ἑλληνικὴ ἀμυνή.
Ο "Ολυμπος καὶ Κίσσαβος" δὲ οὐ ναὶ σὲ περιμένει
αὐτό τὸ πάθος φίλε μου εἰς τὴν καρδιά σου μένει.
Η βροντόφωνος γλώσσα σου σὸν θηθελε μιλήσει
δὲ "Ολυμπος" ήτο στολισθή νὰ λάμψῃ καὶ ν ἀνθίσῃ
"Αὖ ητανε δὲ "Ολυμπος" τὸν ἐλευθερωμένονς
τότε καὶ σὺ "Ἴππότας" μου ησουν φχρ. επτημένος.
Παντοῦ σὲ εγκωμιάζαν μεκροὶ μεγάλοι ἀνθρώποι
τὸ δυνατό σου αθάνατον εἰς ὅλην τὴν Μυρόπην.

Γαῖαν εὐοις ἐλαυράν !! !

Κατά τὰ ἀρχικόμενα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφίματα ή ὑψηλή Ήλιη θὰ διλέγονται εἰς τοῦ "Ελληνικῆς επιτρόπους, ὅπις δέχεται μὲν τὰ συζητήση ἐπὶ τῇ βίβλῳ τοῦ ιγ' πρωτοχολλοῦ, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἐπιφυλάξεως, διπολικής ἔκφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ βροτινεοῦ σινεδρίου εὐχὴ δεν δύποι εἰλεῖ δὲ αὐτὴν ὑποχρέωσεν. Ω, εἶναι γνωστὸν καὶ κατὰ τὰς ἐν Ποεβ. ζηγενομένας ὃν προγραμματίσθαις σε ποτήριοι ἐπιτροποὶ ὑπεσταριέσαν μεθ' ὅση, ἡδύμαντο στρεψοδικίσης καὶ ἐπιμονῆς, διπολικής ἡ Γυνρχα ὑπογραφουσα τὴν βέσο-ἴνειον ουνθηκήν καὶ το ιγ'. πρωτοχολλούν οὐδεμιαν ἀνελάμβανε ὑποχρέωσιν, διποις παραγωγὴν τῇ Ἑλλαδει τιμὴ τοῦ ὁδάφους αὐτῆς, ἀλλ' ὅπις ἀπλῶς ἔτενε φίλον σύ, εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Ευρώης, τὰς δποιας ἣν πάντη φίλεθέρα ἡ να πραγματοποηησῃ, καθόδ μετρον ἥξει, ἡ καὶ ν' ἀπορριψθῆ ἐντελῶς. Η ννοεῖται ἔτι ἡ γλώσσα σοῦ τη τῆς Τουρκίας ὄργεται ποιεν τινα ὑποστήσειν ἐκ τοῦ 24 ὁρθοῦ, οὐτίνος ἡ ὑπεραγανθωπευτικὴ διά τὴν Γουρκιῶν ἔκφρασις εδώκεν ὄφοδην εἰς τοὺς φίσει κακῆ. παστεω, καὶ δυστρόπους ημῶν γένοντας να γείνωσι δυστροπώτεροι. Ὁπωδήποτε δύμα, καὶ ἀ· ἡ αἱ ἐκπεφροσμένη ἡ διατάξις τοῦ ἀρθρου ἑκείου, ἡ Νικώπη ὄλοκληρος εξειλαβεν αὐτὴν ἔκτοτε, καὶ θεωρεῖ μέχοι σημερον ἔτι ώ, διποχρεωτικὴν διά τὴν Τουρκίαν, τὴν οὐ αυτὴν δὲ αἰτήγνωμην δὲν ἔπαιστε παντοιοτρόπως ἐκθηλοῦσσ. Αποβανει λαϊπδη περίσσογος καὶ ἡλείτα ενθαρρυντικὴ διά τὴν αἱ σίαν τοῦ ζητημάτος λύση, ἡ εκ νέου ἐπιμονὴ τῆς Ηλιης εἰς τὸ να θεωρῇ το ιγ' πρωτοχολίο, ω; ἀπλὴν εὐχὴν, εφ' ἡς δὲν ἀποξιοταρ ρψη ἐν βλέμμα. Άλλ' ἐν ποιοῦσα τὴν ἐπιφυλαξίν ταύτην, ἦν αναγγελλει ὁ τηλεγραφος μόνον καὶ ἐπιφάνειαν διενοεῖται να ἐμμεινη εἰς τὰς πρώτας αὐτῆς δηλώσεις, κατα βιθος δύμα, ἔχει σκοπὸν να συζητήσῃ σπουδαιώς καὶ να προβῇ εἰς τὴν διαστικὴν τοῦ ζητημάτος λύσειν, παραχωροῦσσ δια διαλογιζάντει το ιγ'. πρωτοχολλον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει βεβαιώς είναι δὲ ἡ μᾶς πάντη ἀδειαφορον το πῶς ἐκλιμβανει το 24 ὁρθον ώ, εὐχην ἀπλήν της Ευρώης, ἡ ώς ὑποχρέωσιν Ημεις νομιζομεν, κρίνοντες εἰς διων εσχάτως, ἡ ημοσιεύθησαν περὶ τῶν αρνητικῶν τῶν νῦν διοικούσι τῶν τὴν Τουρκίαν, καὶ ἐξ αλλων τινῶν δεδομένων, διποις η Ηλιη ποιοῦσα τὰς συνίθεις ἐπιφυλαξίες κυρτῆς δεν δηλει κατα νοῦν να επαναλαβη τὴν ἐλεινην κινηματικὰν τῆς Ηρεβέζας, ἀλλ' ὅτι σεχεπτεττει σύτως η αλλως να δώσῃ πέρας εἰς ζητημα τοῦ ὄποιου ή λύσις, οσον λυπηρά δὲ αὐτη καὶ ἀ· ἡμι, δὲν πάντει οίτα τουτα γα ηγιαι ἀγαγκατα καὶ ἀναπορευετο.

ТНЛЕГРАФИМАТА.

Βερολίνου 13) 25 αύγουστου.—Παρατηρεῖται δτι η δριμήτης ἐν τῇ πολεμικῇ τῶν ρωσικῶν καὶ γερμανικῶν ἐφημεριδῶν ὑστηρέται εἰπίτενεται.

Μαρτίου 13)25 — Ο γάμος τοῦ βασιλέως Αλφόνσου μετὰ τῆς
χρυσιπίσης τῆς Αύτριας Χριστίνης θελει τελετὴ τὸν 25 ὁκτώ
ηρίου

Κωνσταντινούπολις 14)26. — Ο Δερβίς πασσαζ διοκητής τῆς Αρμενίας ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας. Η καταστατική εἶναι σοβαρά ἐν Αρμενίᾳ. Μέχρις δὲ ἔρεθιστος: επικρατεῖ ἐν τῇ γυρφᾷ ἐκείνῃ.

Αἰμηνος Πρίγκιπος 16[26].—Η ἐν αἵτη ἐκραγεῖσιν επανάστασις
κατέποινε.

Λονδίνου 14 26 — Κατὰ τηλεγράφων ἐκ Βιέννης πρὸς τὴν
“Επιμελεῖαν” ὁ κ. Χάιμερ Σέλει: Ἰωῶ διαδεχθῆ τὸν κόμητα Ανδρέα

κ]πολις 14 26 — Η Πύλη Θέλει ἀπαντήσει σήμερον εἰς τὴν Βί-

λωσιγ των Ελλήνων ἐπιτρέπων τῶν ἀποτυπώντιν κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν συνδιάκεψιν, ὅπως ἡ τιμῆτης τῆς ὁροθετικῆς ἐπειτοπῆς περιστραφῇ ἐπὶ τῆς ὁροθεσίας τῆς ὑποδικθείσας ὑπὸ τοῦ βερολίνειου συνέιρισο. Βεβαιούτας δὲ τὴν Πύλην δέχεται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτην τὴν στύλην, ἐπαναλαμβάνουσα ὅμως μετὰ πάσης ἐπιφυλαξίας τὰς προτέρους αὐτῆς ὀπλώσεις διτεῖ ἐκφραστεῖσα ὑπὸ τοῦ Βερολίνειου τυνεδρίου εὐχὴ δὲν ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν.

Βίερ, 14) 26 αὐγούστου. — Κατὰ τὴν ἐφημερίαν «Τχγδλάτιο δ κομης Ανδρασσος διεκυρώζεν διε η κατοχὴ τῆς Βοσνίας, ἣν αναγκαῖ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ Ανατολῇ.

Βερολίνου, 14)26 — Αἱ νημεπίο πρῶτοι ἐφρυξερίδες τοῦ Βερολίνου προσεκλήθησαν νὰ πάνωσαι προσδίχλιουσαι τὸν πρύγκηπα Γορτσακώρ.

A E A D O D A

— Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ^{Τρίτη} τρέχοντος μηνὸς περὶ ὥραν 8 α. μ. ἐτελέσθησαν μετὰ πολλῆς τῆς κουπῆς οἱ γάμοι τῆς διὰ μυρίων προτερημάτων κεκοσμημένης καὶ χαριτοβρίσου δεσποινίδος δορίγυνη Πέτρου Σταύρου μετὰ τοῦ κυρίου Μολτιάδου Θ. Πεζοδικήν οἱ νεανυμφοὶ τὴν προσεχὴν Κυριακὴν ἀναχωροῦσι κατευθυνόμενοι εἰς Ιεράκελαν. Εὐχόμεθα αὐτοῖς εὐζώιαν εὐτεκνίαν, καὶ πάντα τὰ χαρά.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Αγίου Πέτρου τοῦ διδόμου ἀπὸ λωνίων ὅτι τὴν παρελθούσαν κυριακὴν 12 διδύμους οἱ κατ' ἀπαίτησιν τῶν αὐτῷ θεοῦ ἔγχωρίων ἐψάλλῃ Ιερατικὸν μυημόσου νον εἰς τὴν κεντρικωτέραν ἐκκλησιαν ἄγιου Αθυγασίου ὑπὸ τῶν εκεῖ λειεων ὑπέρεραναπαύσεως τῆς μακαρίζεται ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ι.Θυνικοῦ ἡμῶν ποιητοῦ Αρ' εποτέλους Βαλαωρέος. Η συρροή τοῦ λαοῦ ἦτο μεγίστη, ἀπὶς ὁ λαὸς μετὰ συγκινήσεως καὶ δακρύων οδέοντο πρὸς τὸν Ἰψιστὸν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου τῆς πατρίδος εὐεργετοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ ἔδνους. Μεγά τὸ περας τῆς Ιερᾶς τελετῆς ὃ ἐκεῖ δημοδιδάζεται: καὶ Γεώργιος ΙΙ. Κατη φόρης ἀνέγνωσε μετὰ συντετριμμένης κορδιαζέπικηδειούς λόγους συγκινήσας ἀπαντας τοὺς ἐπειδικοτάτας, οἵτινες κατόπιν ἀποχωριζόμενοι κατίδακρυρροοῦντες ἐμρήνουν τὰν ἐπὶ βλαβηὴ τῆς πατρίδος ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου ανδρός.

— Η πρώτη συνεδρίασίς της έλληνο-ουρκικής επιτροπής πρός διακαρβούντη όμως ούτενέργεια ο δῆμος ήταν καλιτσα, θερινώς οι-κηματι του έπι των ξωτερικών μπορεύοντας Σαρθέτ πασσά, αλλ' έν αυτῇ τῇ Τ. Πολη.

— Κατα την Στρατη, διμερούς τρίτος επιτροπος της έλλη-
νικῆς κυβερνήσεως πρκά τη ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνοτουρκι-
κῆ ἐπιτροπῆ δ κ Πλανς Κολοκοτρώνης.

— Καὶ τὰς ἡμέρας ταῖς; ἡ τάνθη ψεύσαισμοὺς οὐχὶ ἀσπασίτους, οἵτινες εἰς πανικού φύσεων ἐνέβιλον τοὺς κατοίκους τῆς ἡμετερᾶς πόλεως, οἵτις οὐχὶ ὀλίγας καταστροφὴς ὑπέπλαστος ἔνεκκι τῷ σεισμῷ.

— Αἰτιαι τὸ στεριδοκαρποῦ ἔκλινεν ἔτι, καὶ κατ’ αἵτια
ἐπολιθίσατο διάφορα φορτία εἰς τὰς ἐξής πατα. Κακημῶν ταλ
25 Πύλου 27-28, Κρόνη. 21-30, Φιλιατών 31, Πρέσβη
λιγυών 31, Κρηπού 21 1/2 31. Αιτωλικοῦ ταλ. 28-30

— Αρθ 1-10 τρ. συντεταγμένης, εκτελεστής της
τὸν λιμένα Πατρών πλοϊκός 148 μὲ δανιστοκράτην χ 724900,
εἰ, ὃν ἐπωλήθητον 6,312,000, μένει δὲ ψεύστης διαχειρών
παροχῶν, 917,000.

— Χειρός τις δεστής είχεντος γνωμονίη γνωστές είχαν

καὶ τάσας τὰς εἰδένεις τὸν τάφον ἀπαγχθεῖσας, ἐνυμρεῦθη τελός καὶ εἰλοστὴν πρώτην, ἡτις καὶ αὐτὴ εἶχε βάλει κτενεῖον· τὸ δὴ, λεγόμενον, εἴκοσι· καὶ δύο συμβίους. Τὸ κοινὸν ὅφεν πληροφορηθὲν περὶ τῆς ἐνώσεως ταύτης χώντρουμάνιος περιεινεγενε τὸ κτοπεῖον· τέλος· ή γυνὴ απέβανε! Καὶ πάρεκτα ὁ λαός ὥριτσαν πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ τεθλιψμένου καὶ ἀπορχυσθήσου αὐτούς, τοῦ βαλούσιν ἐπὶ τῇς κεφαλῇς στενούν, τῷ διδούσι δὲ κλάδον ὡς, νίκητῇ καὶ φερομένος ἐπὶ θουαμάζεις τειχοῦς ἀρματος, ὀδηγεῖ αὐτὸς τὴν νεκρότην ποιητὴν ἐν μεσῳ τῶν κνευφημισσεων του λαου καὶ τῶν χειροκόστησε ον τῶν γε-ουτ-κοτῶν.

— Ο Βεπιλέυς τῆς Αγγίλιας, ιδών ποτε ἐν Δουβλίνῳ περὶ πα-
τοῦντα εἰς τὸν ἀρδμόν τὸν περίφησο. πωιητὴν Πώπ, χωὶὸν ὅντα
ἡρώτην τοὺς αὐλήκοντας ἐπειθαίμουν νὰ μάθῃ τὶ γραπταιεῖσι δὲν
Θρυπόκος καύτοις θοτιεὶς περιπατεῖ λοξῶν; Ο δὲ μετ' αρχατητῆς τοῦ Ο-
μοίορου, καλύσσεις κατέτον, ἐστράφη καὶ επεφώνησε. Νά σὲ διδεχῆ νὰ
περιπατῇς, οὐκοῦ;

— Επιχίτης τις, ζητῶν ἐλεμησούνη, ἔγειρε εἰς τὸν Μαλέοβρυ
ὅτι θέλει παρακαλεσθεῖ τὸν Θεόν νά τὸν πολὺ ρωνίσῃ. Αγαθὸς ἀν-
θρώπε τῷ εἴπεν ὁ ποιητὴς, πῶς θέλει σὲ εἰσακούσεη οὐδεὶς, δεῖται
σὲ αφίνει για αποθήκης τῆς πεινας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. συ-
δρομοτάξις της ιατρούσιχην νὰ ἐπισπεύσωσι και
πληρώτωσιν ἡμῖν τὴν ὄφριλοι μένην οὐνδρομήν
την ἀποβίλεποντες εἰς τα ὑπέογκα ἔξοδα ἀτερ
ὑρίστις ἀψεικ προς ουνταροσιν οὔτης. Ἐτι παρα
καλοῦμεν ὅτους ἀλλους κυριους ὁρείλουσιν ἡ-
μῖν ἐκ καταγωρ σεων δαχαρίους ἢ ἀνιλων δικα
στικῶν προσέων για στεύτωσι και πλησιώτωσι
ἡμῖν τὰ ὁρείλομενα πρὸς ἀποφυγὴν συγχρίε-
ων καὶ π.

II Δεύτυνσι, τὴς «Ομο.οίχη»

Ο ὅπορφινόμενος πατέρας οἱ εὐ Λευκαδί Πρωτοδικαὶς
δικαστικοὶ κηλητῆρ Θεοῦ, Θεόδος

DOLCE & GABBANA

Οι την Κυριακήν δεκτές 16 Σεπτεμβρίου 1879 μετά
τό τέλος της θείας λουτουρίας από τώρα, 10 κμ μέχρι
της δωδεκατής, 12 μεσημβρίνης, εν τη γραφή της ποτέως
Λευκάδος, και ξέωθεν τού έμπορικον κτεναστήματος; τού
κ. Βασιλείου Ηεταγύη Πληγεταρίας ορθόγειονται εγγειών;
συρράγως προ, τας διατοξίες της Πολιτείας. Δίκιο ονται
όπο του επι τοιταστηρίας μηδίσοις ζεμενού ωπελληρού
ουδόκολημα γραφου Λεγκτό, κ. Χριστο. Μανικην και τού
του χωρισμού συ επο τον γαριδιον είσοι έν πληνωτού οι
εν τη προσερποδένη από τη Αγκύρα ου 1879 κατατυχετη
ριώ έκθεσι μου περιγραφότελεναι άτυχοδιστοι στεφυλε^τ
το, άρειλετον Σαμαριώνο Χαλικιά π. Καρατεΐνη ουκα
τοικου Σπανοχωρίας, τού δήμου Σρατιώνων κατατιθετε^τ
σοι κατα παραγγεκτον τοι δινελαστον αυτοι κ. Ιωαννου
Ανατηνώτος Θερμού π. Κωνσταντίνου κατοίκου της ειδ